

Komentár evanjelia na nedeľu 27. týždňa v Cezročnom období (cyklus B): krása vernej lásky

Komentár na nedeľu 27. týždňa
v Cezročnom období (cyklus B).
„Pre tvrdosť vášho srdca vám
napísal toto prikázanie“.
Tajomstvo tohto života
nespočíva v tom, že sme
dokonalí, silní, sympatickí,
bezchybní. Tajomstvo života
spočíva v tom, aby sme sa stali
milovanými vo svojej slabosti a
krehkosti a aby sme milovali
druhého v jeho slabosti a

krehkosti. Je to schopnosť povedať: som verný človeku, ktorého milujem.

Evanjelium (Mk 10, 2-16)

Pristúpili farizeji a pokúšali Ježiša. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. On im odpovedal:

„Čo vám prikázal Mojžiš?“

Oni vraveli:

„Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť.“

Ježiš im povedal:

„Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu. Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“

Doma sa ho učenici znova na to pýtali. On im povedal:

„Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“

Tu mu prinášali deti, aby sa ich dotkol. Ale učenici ich okrikovali. Keď to Ježiš videl, namrzený im povedal:

„Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Potom ich objímal, kládol na ne ruky a požehnával ich.

.....

Komentár

V tomto evanjeliu Ježiš Kristus využíva záludnú otázku farizejov, aby hovoril o intímnom postavení každého vzťahu: o láske, ktorá sa dáva, ktorá dáva seba samu, ktorá dáva život.

Pýtajú sa Ho, či sa muž môže rozviesť so svojou ženou, ako sa hovorí v Písme. Ježiš Kristus im ukáže iný spôsob, inú logiku. Spôsob a logiku božských vecí.

Východiskom je otázka zákonnosti: Je to dovolené, alebo nie? No a táto otázka je v oblasti lásky otázkou *priemernou*. Logika toho, čo je zákonné alebo nezákonné, je logikou toho, čo sa môže alebo nemôže robiť, logikou práv a povinností, logikou hraníc vlastného konania a konania druhého, logikou vlastného osobného potvrdenia. A táto logika naplňa srdce smútkom, zatvrdzuje ho. Môžeme urobiť stovky zákonných činov, a predsa sú prázdne, bez lásky.

Božská logika je iná. Je mimo ľudskej logiky farizejov. Láska totiž presahuje to, čo je spravodlivé.

Nikto, kto sa zamiluje, nepovie druhému človeku: „S tebou budem môcť plniť to, čo je dovolené, a vyhýbať sa tomu, čo je nedovolené“. Takáto láska zomiera. Pretože láska si vyžaduje stretávať sa, zdieľať intimitu, prijímať slabosti a krehkosti toho druhého, odpúšťať si, objavovať krásu milovaného človeka, byť plodný, spoločne snívať....

Keď človek zostáva v logike *toto sa dá, toto sa nedá*; keď sa uzatvára pred novotou, uzatvára sa pred láskou. Už neexistuje vzťah lásky, ale vzťah záujmu.

Ježiš Kristus ponúka novú perspektívu: hovorí nám o začiatku stvorenia, o Božom pláne. Existuje plán života a krásy pre náš život.

Ak žijeme život, náš vzťah s Bohom a s druhými, zredukovaný na to, čo je dovolené alebo nedovolené, žijeme ho chladne a staticky. Ak ho naopak žijeme s vedomím, že Boh sa naň pozerá s obdivom, uvedomujeme si, že Boh je súčasťou našich dejín, že chce, aby sme svoj život žili v láske.

Ak viete, že Boh sa na vás pozerá s obdivom, uvedomíte si, že chyby druhého (manžela, manželky, detí, bratov, sestier, priateľov, ...) sú súčasťou vášho vlastného dobrodružstva učiť sa umeniu milovať, umeniu podobať sa Ježišovi.

Kedy máme milovať druhého človeka, len keď je dokonalý, bezchybný, milý, presný, užitočný, alebo skôr keď je slabý, krehký, chudobný, keď sa mýli?

Všetci sme povolaní do vzťahov vernosti, do vzťahov, v ktorých budeme mať vždy milióny zámienok, aby sme toho druhého zavrhlí

(manžela, manželku, deti, súrodencov, príbuzných, priateľov, kolegov, ...).

Ale ak má druhý právo milovať len vtedy, keď si to zaslúži, potom človek nevie milovať, má srdce z kameňa, zatvrdnuté. V takom srdci nie je nádherný Boží obraz. Je zastretý, skrytý.

A aby sme to pochopili, je potrebné naučiť sa umeniu malosti a slabosti, umeniu byť ako deti. Druhá časť evanjelia tam nie je náhodou.

Skutočne milovať si vyžaduje byť v živote ako deti, ako tí, ktorí sa stále majú čo nové učiť. Učiť sa z ťažkostí, zo súžení, zo sklamaní.

Ak je ten druhý len prostriedkom nášho vlastného naplnenia, toho, čo musíme, toho, čo je užitočné, ten druhý bude vždy nedostatočný. Na druhej strane, ak vnímame Boží pohľad na nás a na druhých, budeme

sa chcieť z tohto pohľadu učiť každý deň, ako sa dieťa učí z láskyplného pohľadu svojich rodičov.

Tajomstvo tohto života nespočíva v tom, že sme dokonalí, silní, pekní, bezchybní. Tajomstvo života spočíva v tom, aby sme sa stali milovanými v našej slabosti a krehkosti a aby sme milovali druhého v jeho slabosti a krehkosti. Je to schopnosť povedať: som verný človeku, ktorého milujem.

A Ježiš Kristus vždy prichádza na pomoc našej slabosti. Neexistuje vzťah, ktorý by nebol povolaný prežívať umučenie, smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista: schopnosť stratiť seba samého, aby sme získali druhého, darovať život druhému, darovať sa druhému v každej situácii. Naša veľkosť sa začína vtedy, keď v Ježišovi Kristovi strácame seba samých z lásky, keď sa odvážime vstúpiť do jeho logiky večnosti, sebadarovania, obety.

Luis Cruz // Pablo Heimplatz -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-
b-to-27/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-27/) (07.08.2025)